

РЕШЕНИЕ

№ 5716

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8064** по описа за **2012** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С. срещу решение /без номер/ от 08.06.2012 г., постановено по наказателно административен характер дело № 20187/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 7-ми състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23-2302975/10.08.2011 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда С. - област”- [населено място].

С оспореното НП на [фирма] за нарушение на чл.127, ал.1, т.3 от КТ във връзка с чл.52 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд във вр.с чл.2, ал.1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука”(НЗЗРСРТЗ) е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Касаторът моли да бъде отменено решението на въззивния съд и да постанови ново решение, с което да потвърди издаденото от Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" – [населено място] наказателно постановление №23-2302975/10.08.2011 год.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], чрез процесуалния си представител

адв. М., оспорва жалбата като моли същата да бъде отхвърлена, а обжалвания съдебен акт – потвърден, прилага писмено становище. Алтернативно прави искане за маловажност, както и да бъде наложена санкция, съгласно чл.415 от КТ.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което моли решението на СРС да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи, и събраните в хода на въззивното производство доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок и от страна по делото, за която решението по делото е неблагоприятно.

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с преписката във връзка с наказателното постановление, както и показанията на свидетелите: Г. П. К. актосъставител и Л. В.. Въз основа на тях, съдът е обосновал правния извод, че НП е незаконосъобразно и е отменил НП № 23-2302975/10.08.2011 г. на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" [населено място]. За да постанови този съдебен акт, районният съд е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН и НП по ЗАНН. От описаното в АУАН не ставало ясно на коя дата е извършено нарушението и се твърди че е налице процедура по нередовното му връчване.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал.1 АПК .

Представено е заверено копие от възражение до Директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област” [населено място] от П. Н. К. управител на [фирма].

Във връзка с него настоящата инстанция не споделя извода на Районния съд ,че е налице процедура по нередовното връчване на АУАН и нарушение на правото на жалбоподателя да подаде възражение съгласно чл.44 ал.1 от ЗАНН, тъй като с постъпилото възражение от 10.06.2011 г.,т.е два дни след съставянето на АУАН и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН, подписано от представляващия и управляващия [фирма]- П. Н. К., дружеството жалбоподател е било запознато със съдържанието на АУАН, като по този начин правото му на защита, не е било накърнено по никакъв начин.Нещо повече дори да се приеме,че лицето на което е връчен АУАН не е имал представителна власт към датата на съставяне на АУАН спрямо Б.-97 ООД ,то действията на управителя на дружеството П. К.-чрез подаването на възражение в законоустановения срок по същество играят ролята по чл.301 от ТЗ-потвърждаване на действията извършени от лице,действало без представителна власт.

Административното производство по издаване на НП № 23-2302975/10.08.2011 г. е образувано по повод на извършена проверка на 02.06.2011 г. на [фирма], [населено място], на строителен обект:[жк]и на 08.06.2011 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Д "ИТСО" [населено място]. При проверката е установено, че дружеството, в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ не е застраховал работещия И. М. Г., на длъжност "строител на жилища" за сметка на работодателя за риска "трудова злополука". Нарушението е констатирано към момента на проверката. За проверката е съставен Протокол за извършена проверка, представен по делото, където са описани констатираните нарушения на дружеството ответник по касация, между които е и процесното нарушение, и са дадени

предписания за отстраняването им. В хода на предварителната проверка пред контролните органи при Д"ИТСО"- С., са били изисквани и не са били представени необходимите документи, удостоверяващи сключването на задължителна застраховка, с което е нарушил чл. 52 от ЗЗБУТ и чл. 2, ал. 1 от Наредбата за ЗЗРСРТЗ. Във връзка с констатираните нарушения е съставен АУАН № 23-2302975/08.06.2011 г. на [фирма] от инспектори на Дирекция "Инспекция по труда - Софийска област", в присъствието на И. М. И., за установено нарушение по чл. 53 от ЗЗБУТ и чл.2 от НЗЗРСРТЗ. Въз основа на него е издадено и атакуваното НП.

Съгласно нормата на чл.52, ал.1 от ЗЗБУТ, работещите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, се застраховат задължително за риска "трудова злополука" за сметка на работодателя при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно чл.52, ал.1 от ЗЗБУТ, при определяне на условията и реда по ал. 1 се отчитат осъществяваната икономическа дейност на предприятието и средното за страната ниво на коефициентите за честота и тежест на трудовите злополуки. Съгласно чл. 2, ал. 1 от НЗЗРСРТЗ, на задължително застраховане подлежат работниците и служителите, които извършват работа в основната и спомагателната дейност на предприятия, принадлежащи към икономическа дейност с трудов травматизъм, равен или по-висок от средния за страната.

Предназначението на застраховката по несъмнен начин предполага необходимостта от наличието на валидна и действателна застраховка във всеки един момент, в който работниците упражняват труд. Работодателят може да я сключи, когато намери за добре, но при започване на работа всеки един от работниците следва да е застрахован за трудова злополука; съответно, докато не сключи застраховка, работодателят не може да допуска работниците до упражняване на труд. Застраховката има за цел и затова е задължителна, за да осигури риска от упражняваната дейност. Поради това, във всеки момент от упражняването ѝ този риск следва да е покрит от застраховка.

СРС неправилно е възприел и нормата на чл.187 от Кодекса по застраховането, застрахователният договор влиза в сила, след плащането на цялата дължима премия или на първата вноска от нея при разсрочване плащане на премията, освен ако със закон е предвидено или уговорено друго. С възражението срещу АУАН, не е представена информация, относно обстоятелството кога именно е извършено плащане от страна на жалбоподателя по застрахователната полица с № 580011800111, поради което е отправено запитване към Комисията по финансов надзор и е последвал отговор, видно от заверени копия на писма до и от КФН, че плащане от страна на дружеството е извършено на 13.06.2011 г. от което следва да се направи обоснован извод, че към датата на съставяне на АУАН от 08.06.2011 г., лицето Г. не е било с валидно сключена застраховка за риска „трудова злополука”, поради което [фирма] не е изпълнил задълженията си по закон. Настоящият състав не споделя и довода на СРС, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя да научи на коя точно дата е извършил нарушението, което му се вменява. Не се спори по делото, че проверката на жалбоподателя на мястото, където е осъществявана строителната дейност е извършена на 02,06,2011 год, а по документи – в ОИТ на дата 08,06,2011 година. Това, че проверката е продължила в рамките на няколко дни, като е дадена възможност на жалбоподателя да представи доказателства за сключената застраховка не води до ограничаване на правото му на защита да научи точно кога е извършил нарушението. За настоящия състав е безспорно, че нарушението е извършено на

02,06,2011год,доколкото към тази дата жалбоподателя е допуснал работник,без задължителна застраховка трудова злополука да полага труд.За жалбоподателя също не е спорно кога е извършено нарушението,доколкото същият се е опитал да представи доказателства,установяващи ,че застраховка е сключена-което действително е било така,но същата не е била действаща,тъй като Б.-97 ООД не е заплатил премията по нея до 13,06,2011година.

Неоснователен е доводът за приложение на чл.415 от КТ – посочената разпоредба е неотносима, тя касае отговорност за неизпълнение на предписание и за създаване на пречки на контролен орган. Вероятно ответника има предвид приложение на чл.415в от КТ „Отговорност за маловажно нарушение“ неприложима според съда. Незастраховането на работник осъществяващ дейност, отличаващ се с висок трудов травматизъм не може да бъде определено като маловажно нарушение дори и непосредствено след констатирането му да е отстранено.

С оглед на изложеното и в съответствие с правомощията на касационната инстанция по чл. 222, ал.1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН при решаването на делото по същество, да се постанови ново решение, с което НП се измени в частта на наложената санкция и същата да бъде определена на минимума 1 500 лева.Това се налага от факта,че нарушението е първо по ред и в кратък срок от извършването му-13,06,2011годи Б.-97 ООД е отстранил реално възможните неблагоприятни последици,които биха могли да настъпят.От друга страна липсват предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН,тъй като обществените отношения,които се охраняват с нарушената разпоредба са важни и нарушаването ѝ дори и за кратък период от време би могло да доведе до непоправими последици.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 08.06.2012 г. на Софийски районен съд, 23-ти състав, постановено по НАХД № 20187/2011 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2302975 от 10.08.2011 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С.,в частта с което на ЕТ „ [фирма] “, ЕИК 12513719 е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 413, ал.2 от КТ за нарушение на чл.52 от Закона за здравословни и безопасни условия и чл.2 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риск „трудова злополука“, като НАМАЛЯВА имуществената санкция от 2000 лева на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

